

4. Макарова Л.М. Оцінка сучасних програмних продуктів автоматизації аудиторської діяльності / Л.М. Макарова, Ю.Н. Скворцова // Молодий учений. — 2014. — № 1. — С. 385—389.

Павлік І.Є.

аспірант

Львівський національний університет імені Івана Франка

м. Львів, Україна

ЕКОНОМІЧНА ІНФОРМАЦІЯ ЯК ДЖЕРЕЛО ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Аграрний сектор України є одним із пріоритетних та системоутворювальних секторів національної економіки [1]. Попри це, як зазначається в економічній науці, сьогодні аграрним підприємствам доводиться працювати в умовах жорсткої конкуренції на досить насиченому ринку сільськогосподарської продукції. Будь-яка зміна в зовнішньому середовищі вимагає від керівників сільськогосподарських підприємств швидкого реагування та прийняття ефективних рішень для забезпечення конкурентоспроможності [2, с. 83].

Виконання завдань, пов'язаних із управлінням діяльністю сільськогосподарських підприємств, що дасть змогу ефективно використовувати наявний трудовий, виробничий та ресурсний потенціал, є можливим за умови існування належного обліково-аналітичного забезпечення. Джерелом такого обліково-аналітичного забезпечення є економічна інформація. Власне, наявність інформаційної бази та належного внутрішнього середовища, яке дає змогу накопичувати великі обсяги інформації дає можливість віднести сільськогосподарське підприємство до категорії ефективних. Так, на думку Р.П. Юзві, обліково-аналітичне забезпечення управління – це сукупність облікових і аналітичних процесів, об'єднаних у обліково-аналітичну систему та спрямованих на задоволення інформаційних потреб користувачів шляхом перетворення первинної інформації в узагальнюючу згідно з визначеними цілями, а також нормативно-правовим, методичним, організаційним, програмним, математичним, технічним та ергономічним забезпеченнями [3, с. 14]. Інформаційний процес управління можна кваліфікувати як перетворення первинних відомостей (вхідних даних) на економічну інформацію, необхідну для прийняття рішень, які спрямовані на забезпечення заданого стану народного господарства й оптимального його розвитку [4].

Визначення поняття «інформація» передбачено у ст. 1 Закону України «Про інформацію», відповідно до якого інформацією визнаються будь-які відомості, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді. Проте, для цілей обліково-аналітичного забезпечення важливе значення мають не будь-які відомості, а саме економічна інформація. Під цією інформацією розуміють сукупність відомостей, що відображають відносини і процеси, пов'язані з виробництвом, розподілом, обміном та споживанням матеріальних і нематеріальних благ. Економічна інформація віддзеркалює частину людської діяльності, що має товарно-грошовий характер і унаочнює суспільно-економічні відносини й процес за допомогою цифр, фактів, відомостей та інших матеріалів [5].

У розрізі класифікації економічної інформації залежно від здійснюваних в управлінні функцій для цілей обліково-аналітичного забезпечення основа увага повинна приділятися обліковій та аналітичній інформації. Економічна інформація проходить процес обробки. На початковому етапі такого процесу, економічну інформацію слід позначати як первинну

інформацію про діяльність сільськогосподарського підприємства, яка є внутрішньою. Крім того, первинна економічна інформація може отримуватись із зовнішніх джерел, і може носити довідковий, нормативний характер тощо. В подальшому, в процесі обробки така інформація трансформується в інформацію, що є необхідною для прийняття управлінських рішень, яка, власне і доходить до кінцевого користувача.

Економічна інформація, яка є необхідною для прийняття ефективних управлінських рішень, в літературі іменується по-різному, зокрема як: узагальнююча, результативна тощо. На нашу думку, враховуючи те, що економічна інформація підлягає обробці саме в процесі функціонування обліково-аналітичної системи, таку інформацію пропонуємо називати *обліково-аналітичною інформацією*. Схематично процес перетворення економічної інформації в обліково-аналітичну можна зобразити у такий спосіб (рис. 1) :

Рис. 1 Процес перетворення економічної інформації в обліково-аналітичну

Користувачами обліково-аналітичної інформації є, як правило, посадові особи сільськогосподарського підприємства, які відповідальні за прийняття управлінських рішень. Інформація, яка надається користувачеві, повинна володіти певними властивостями, аби процес прийняття управлінських рішень був ефективним. *Загальними* властивостями інформації є достовірність, актуальність та корисність. *Спеціальними* властивостями є такі : своєчасність, релевантність, адекватність, етапність, комерційна цінність, захищеність, зручність використання носіїв інформації. Оскільки сутність загальних вимог є зрозумілою, вважаємо більше детально проаналізувати спеціальні вимоги. Своєчасність обліково-аналітичної інформації означає, що така інформація повинна своєчасно створюватись і надходити до користувача, тобто без запізнь. Релевантність свідчить про те, що обліково-аналітична інформація стосується конкретного сільськогосподарського підприємства. Адекватність свідчить про відповідність інформації реальним сільськогосподарським процесам. Етапність, як властивість інформації вказує на те, що така інформація повинна супроводжувати процес прийняття управлінських рішень на кожному етапі сільськогосподарського виробництва. В силу того, що обліково-аналітична інформація стосується господарських та виробничих процесів певного сільськогосподарського підприємства, вона часто носить комерційну цінність для самого підприємства і цим дає змогу оптимізувати управлінські процеси. Захищеність обліково-аналітичної інформації продиктована її комерційною цінністю та релевантністю. Відтак, така інформація має бути доступною лише уповноваженим користувачам, тобто коло таких користувачів є обмеженим.

Будь-яка інформація, у тому числі обліково-аналітична повинна накопичуватись на певних носіях. Такі носії інформації повинні бути зручними для використання цієї інформації користувачем.

Наявність окреслених загальних та спеціальних властивостей в обліково-аналітичній інформації робить таку інформацію дієвим інструментом для прийняття ефективних управлінських рішень, що в кінцевому результаті сприяє збільшенню продуктивності суб'єктів господарювання аграрного сектору економіки.

Список використаних джерел

1. Стратегія розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.10.2013 р. № 806-р [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/806-2013-%D1%80>.
2. Вольська В.В. Методичні підходи до обліково-аналітичного забезпечення та аудиту управлінської діяльності аграрних підприємств / В.В. Вольська // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу.-2012.-№ 3 (24).-С. 83-88.
3. Юзва Р.П. Обліково-аналітичне забезпечення управління діяльністю підприємств спиртової промисловості: автореф. дис. канд. екон. наук: 08.00.09 / Р.П. Юзва ; Терноп. нац. екон. ун-т. – Т., 2011. – 20 с.
4. Чумаченко М. Г. Економічний аналіз: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2003
5. Економічна інформація [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=18772.

Редько М.О.

студентка

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

ПОРІВНЯННЯ СИСТЕМ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ

Будь-яке підприємство, яке працює у правовому полі, укладаючи угоду з іншим, обов'язково обмінюється з ним низкою різних документів. Це і договори, і додатки, і рахунки, і акти виконаних робіт та інші. При чому з появою кожного нового контрагента, кількість документів збільшується, як зростає і обсяг часу, який співробітники витрачають на їх опрацювання – роздрукувати, підписати, поставити печатку, запакувати, наліпити марку, відправити – і так «по колу», з місяця в місяць. Разом з цим бухгалтерам постійно доводиться відповідати на одні й ті ж питання: «Чи вже сформовані акти?», «Коли передадуть документи», «Скажіть, чи ви отримали наш договір?» тощо. І що найголовніше така організація документообігу не забезпечує оперативності та своєчасності отримання документів. Саме тому, чимало підприємств замість звичних паперових носіїв інформації все більше почали використовувати різні системи електронного документообігу.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» від 22.05.2003 № 851-IV електронний документообіг (надалі – ЕДО) – сукупність процесів створення, опрацювання, відправлення, передавання, одержання, зберігання, використання та знищення електронних документів, які виконуються із застосуванням перевірки цілісності та у разі необхідності з підтвердженням факту одержання таких документів [1].

ЕДО потрібний всім, хто хоче систематизувати інформацію на своєму підприємстві, упорядкувати, спростити, прискорити виконання господарських операцій та підвищити